

[Ninn-Hansen.]

en kollektør i øjeblikket normalt 5 850 kr. Om det nu er en rimelig betaling, tør jeg ikke sige; jeg håber, der bliver lejlighed til i udvalget at få nærmere besked om, hvordan dette arbejde er. Det er jo imidlertid, som det ærede medlem hr. Kr. Juul sagde, ikke ligefrem vanskeligt at få disse hverv besat; ministeren står vel i mange situationer med talrige henvendelser, og det er vel mange gange vanskeligt at besætte de enkelte kollektioner på en passende og rigtig måde. Det mener den højtærede minister at kunne komme ud over ved at udvide antallet af kollektører, og det vil selvfølgelig være behageligt for ministeren, hvis en sådan udvidelse sker. Jeg synes dog, vi må tænke på, hvad det betyder, hvis vi engagerer endnu flere mennesker her i landet ved organiseret spil; vi må tænke på, om det udfra en samfundsøkonomisk opfattelse vil være rigtigt at beskæftige flere mennesker end før på denne måde. Jeg ved meget vel, at det er statskassen, der tjener mest, hvis dette lovforslag gennemføres, men om det under de nuværende økonomiske forhold vil være rigtigt at placere endnu en gruppe mennesker i dette arbejde, vil jeg i hvert fald gerne have lejlighed til at drøfte nærmere.

Steen: Den eneste forklaring, der kan gives på, at man først i finansministeriet og så her i folketinget skal beskæftige sig med et forslag som det foreliggende, må være en rent rutinemæssig tilbøjelighed til, at alting skal ajourføres i forhold til det nugældende prisniveau eller — hvis man foretrækker at udtrykke det sådan — afstemmes efter pengenes nuværende værdi. Det er jo det, man gør på en række områder. På nogle områder er det nødvendigt; men det er min bestemte opfattelse, at det at engagere flere i spillelidenskabets tjeneste ikke er det, vi mest trænger til i det danske samfund for øjeblikket. Der er naturligvis det forsonende ved det i denne forbindelse, at det står spillerne frit for, om de yderligere vil bidrage til foretagendet. Der er folk, som efter forslagets fremsættelse har henvendt sig til mig med den glimrende idé, om vi ikke skulle gøre gevinsten betydeligt mindre, sådan at flere kunne vinde; i og for sig er det en tiltalende tanke, som ført ud

i sin konsekvens ville betyde, at vi alle sammen fik de 80 pct. af det, lodsedlen havde kostet, tilbage. Det ville være en fordel for spillerne taget under eet. Jeg tvivler imidlertid på, at det er i overensstemmelse med lotteriets hele idé, men lotteriets idé er iøvrigt efter min opfattelse også dårlig, så det gjorde i og for sig ikke så meget.

Med enkelte forbehold er der jo nu givet almindelig tilslutning til forslaget. Nu må vi så se på nogle ligegyldige enkeltheder i udvalget, og det skulle såmænd ikke forbyde mig, om det går igennem som så meget andet. Ved fælles anstrengelser bestræber vi os således for, at alle ting indpasses i det prisniveau, vi befinder os på i dag. Det kan være nødvendigt på mange områder, men næppe her. Alt dette burde medføre noget, som jeg ikke rigtig synes man er indstillet på, men som man burde være indstillet på og så bagefter lade være at bebrejde hinanden, nemlig at vi befinder os på dette prisniveau. Det synes jeg ville være så meget rigtigere, som jeg erkender, at det ikke helt er gået op for mig, hvorledes man har tænkt sig det skulle være muligt for os at leve og arbejde på et væsentligt andet prisniveau end det, der i øjeblikket er gældende i den verden, der omgiver os, som vi handler med, og som vi er afhængige af.

Udover dette har jeg kun en enkelt ting — og den er der forsåvidt mere realitet i — jeg gerne vil sige til den højtærede finansminister. Nu står vi ved en lejlighed, hvor vi kan tale om spil og lotteri, og når man er inde i det med alt dets urimelighed, synes jeg trods alt, det er en fornuftig ordning, der er truffet, at de, der får en gevinst, svarer 15 pct. i skat, og så er resten deres egentlige gevinst. Jeg er ikke klar over, hvordan det er med tipspengene, men jeg har set de forslag igennem, der udgør den samlede skattereform, og der er i hvert fald eet sted, hvor man beskatter tippsgevinster på samme måde.

Der findes imidlertid mange andre lotterier end netop disse to. Vi får hver eller hveranden dag på gaden tilbudt lodsedler til dette eller hint nyttige formål, formål, som ministeriet, ikke den højtærede finansminister, men den højtærede justitsminister, har haft lejlighed til at tage stilling til og har aner-